

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5293/2020
16.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Зоран Аранђеловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде материјалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 264/20 од 22.07.2020. године, у седници одржаној 16.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 264/20 од 22.07.2020. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 264/20 од 22.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Параћину Прр1 41/19 од 06.02.2020. године у односу на главни дуг, којом је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету стечаја ближе означеном у том ставу изреке износ чија је висина утврђена Закључком Привредног суда у Крагујевцу Ст 53/10 од 16.09.2010. године и то: 580.690,64 динара на име главног дуга и 102.928,47 динара на име законске камате обрачунате на главни дуг до дана отварања стечајног поступка 04.05.2010. године. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у односу на законску затезну камату и гласи: „обавезује се тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету стечаја ближе означеном у том ставу изреке, на износ од 580.690,64 динара исплати законску затезну камату почев од 09.10.2019. године као дана подношења тужбе до исплате; док је захтев за исплату законске затезне камате од 16.09.2010. до 08.10.2019. године, одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Наиме одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да када је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Тужилац ревизијом напада другостепену пресуду у погледу одлуке о камати, као споредном тражењу, због чега изјављена ревизија није дозвољена.

У конкретном случају ревизија не би била дозвољена ни према члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је побијаном другостепеном пресудом одлучено о камати као споредном, а не о главном захтеву.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић